

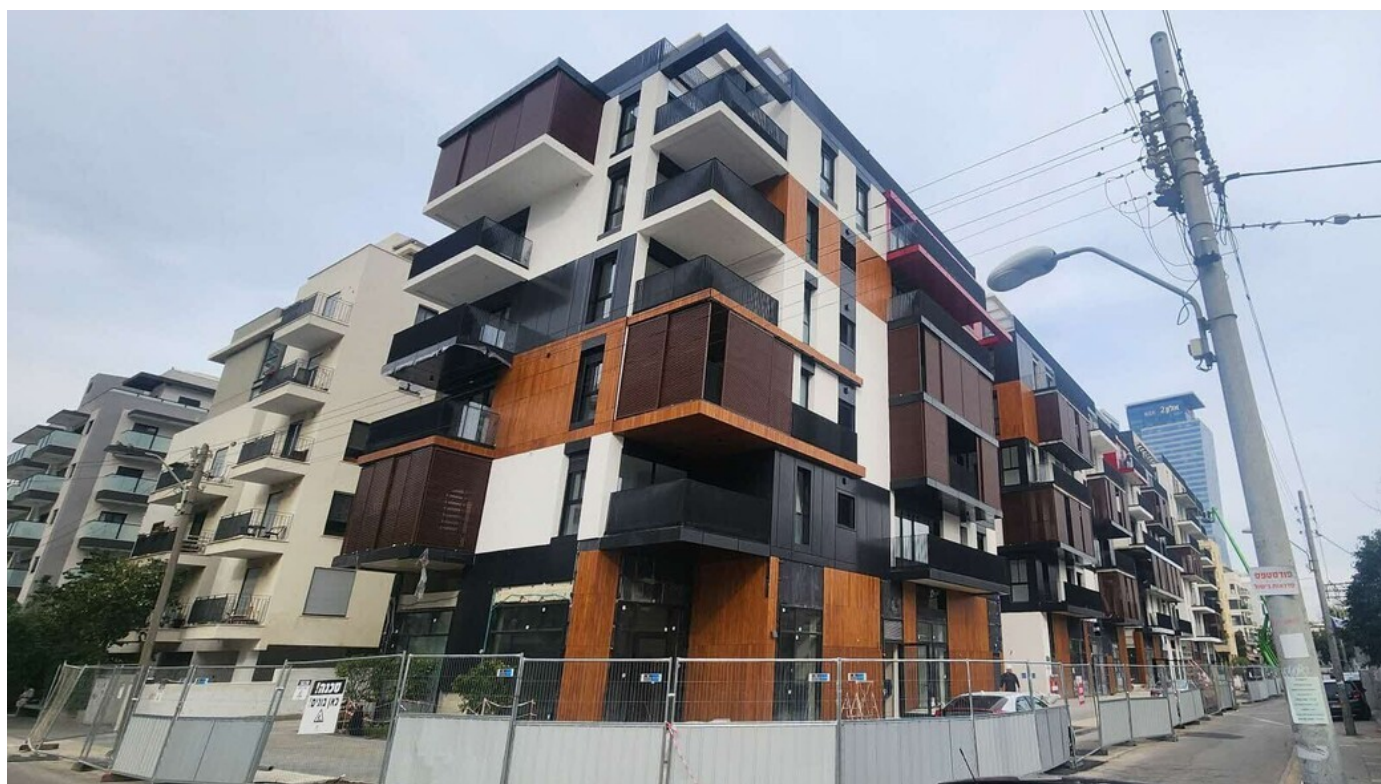
אילת 26°

עיצוב הבית **mako**

"כאוס מטופל עם סיפור": הפרויקט הלא שגרתי בשכונת מונטיפיורי בתל אביב

חזיתות צבעוניות ששואבות השראה מארגזי תפוזים ישנים ושלל חומרים שנובעים מהפרשנות האדריכלית להיסטוריה המקומית - פרויקט המגורים החדש בשכונת מונטיפיורי לא משאיר אף אחד אדיש. האדריכל שמאחוריו מסביר על גישתו הייחודית לעיצוב עירוני, ולמה הוא ממש בסדר עם התגובות

לימור קלר | mako | פורסם 15/04/25 11:56

צילום: גל מרום אדריכלים

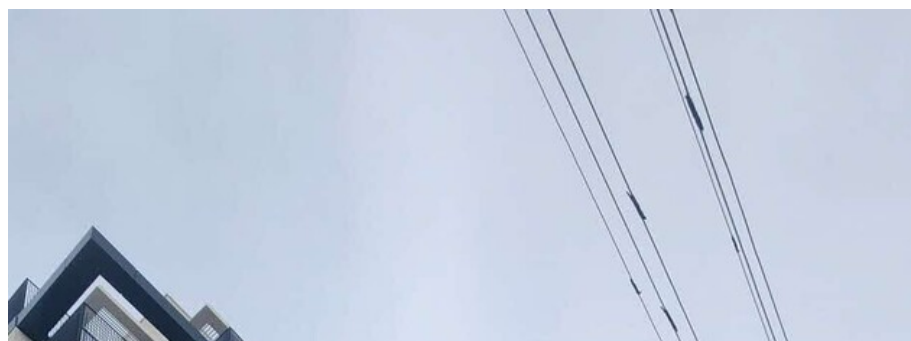
בשכונת מונטיפיורי המתחדשת בתל אביב הולכת ומסתיימת בנייתם של ארבעה בנייני מגורים, שאי אפשר להתעלם מנוכחותם ומהמראה הלא שגרתי המתגבש שלהם. 79 דירות מתפזרות בין 7 קומות בשלושה מהם ו-8 קומות בבניין הרביעי, והחזיתות המורכבות משלבות לא פחות מארבעה צבעים – חום, שחור, לבן ואדום – שנובעים מארבעה חומרים שונים: טיח דקורטיבי לבן, עץ "פרקלט" (פורניר מטופל שמונע דהיייה והתכלות) בגוונים של אלון, חיפוי פח ואלומיניום במסתורים הניידים, במסגרות ובחלונות. עוברים ושבים בשכונה הוותיקה, הממוקמת בין רחוב המסגר לדרך איילון, נעצרים ומרימים את הטלפון הנייד כדי לצלם אותם, והתגובות ברשתות לא חוסכות ביקורת.

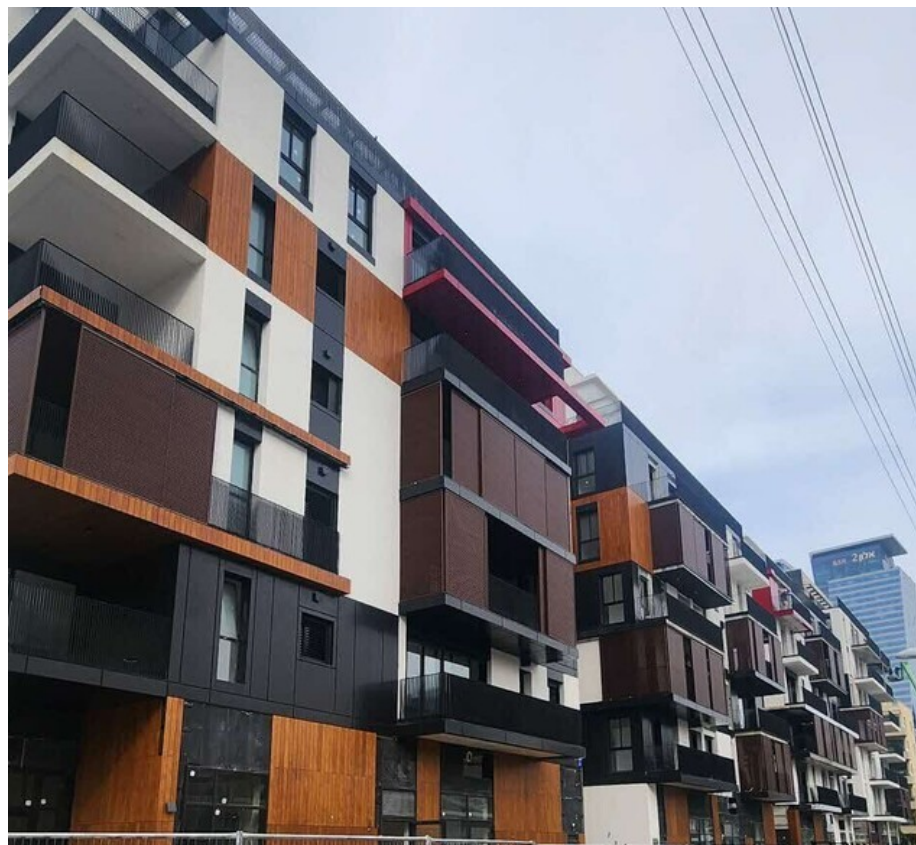
הצגת פוסט זה באינסטגרם

פוסט משותף על ידי Project Tel Aviv (@projecttlv)

<< לכל הכתבות בערוץ living

הבניינים ממוקמים על שטח של 13,000 מ"ר במתחם ישראל ב"ק וכוללים חזית מסחרית שבה ייפתחו חנויות קטנות ובתי קפה וכן אשכול גני ילדים שתוכנן עם עיריית תל אביב וישמש את כל השכונה. בין הבניינים יש חיבור תת קרקעי המאפשר לנוע ביניהם, שבמרכזו חדר כושר משותף. תכנונו של הפרויקט החל ב-2013 על ידי גל מרום אדריכלים, ויותר מעשור מאוחר יותר הוא בנוי ועומד לקראת מסירה ב-2026 למשפחות היזמים ובעלי הקרקע הפרטיים שיגורו בו.

הסיפור והמחשבות מאחורי מורכבים יותר מדוגמאות של טמבוריה | צילום: גל מרום אדריכלים

מצד אחד אומרות התגובות "איזה בניין שמח! כן, הצבעוניות קצת מוגזמת אבל כיף לראות עיצוב מוקפד מצד אחד ועם תעוזה מצד שני. בסופו של דבר מבחינה עירונית יש פה אחלה בניין וזה מה שחשוב", ומצד שני "קקופוניה של צבעים וטקסטורות. למה צריך גם שחור גם חום וגם אדום?! אווירה של מתנ"ס בחדרה", "זה נראה כמו קיר עם דוגמיות לחיפוי בטמבוריה", "זה נראה כמו חנות פרקטים במתחם דיזיין כלשהו בשפלה", "שילוב צבעים כעור למדי. איך זה עבר ועדה?" או "זה נראה כאילו נשארו להם עודפי חומרים מכמה פרויקטים וניסו להיפטר מהם באלגנטיות".

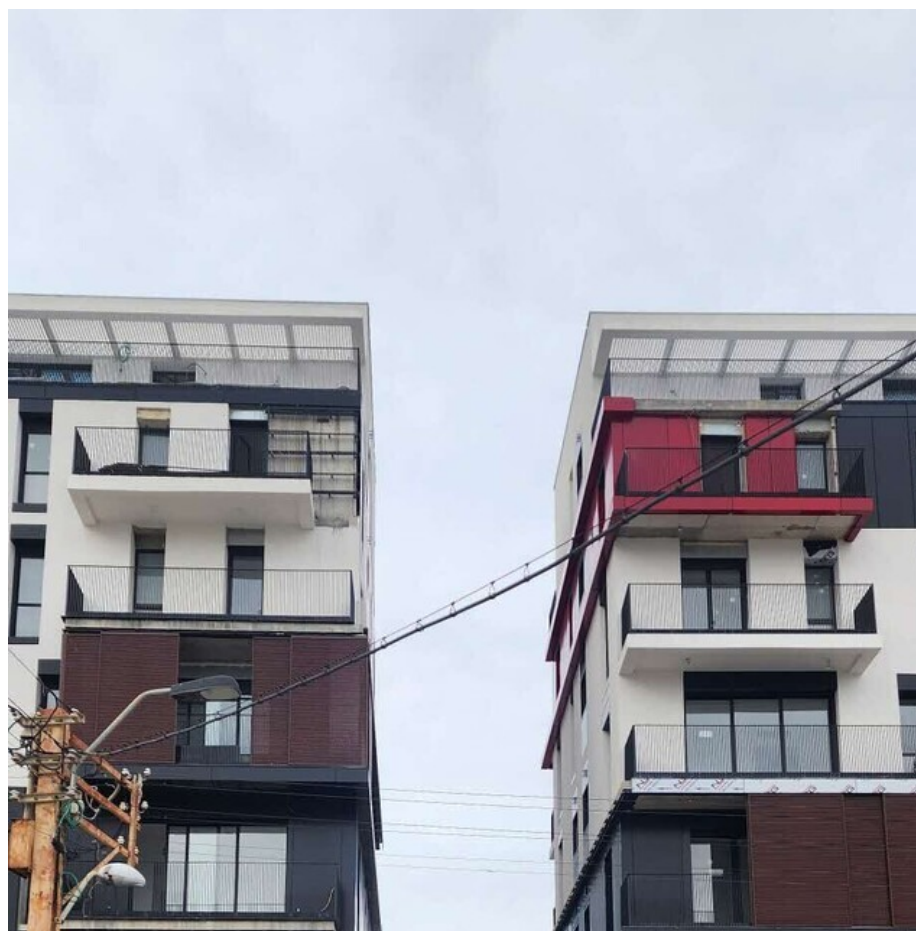

צילום: גל מרום אדריכלים

פרויקט שחי לנצח

"יצרנו פרויקט משמעותי במרכז השכונה על ציר ראשי, שמבקש להיות landmark שחי לנצח, ומבטא יחד עבר, הווה ועתיד", אומר אדריכל גל מרום. "אנחנו עוסקים בארכיטקטורה ולא בבנייה, ולכן כל מקום שאנחנו מתכננים בו, אומר לנו באמצעות חקירה עליו מה הוא צריך לקבל. ראינו חשיבות בהתבוננות על המקום והבנת הקונטקסט שלו, וכשחקרנו את שכונת מונטיפיור, גילינו שיש ספרים ושפע של סיפורים על המקום, שלא גולדברג כתבה עליו ושהנדבן משה מונטיפיורי ביקר באזור. קראנו גם שבשטח ניטע בעבר הפרדס הראשון בתל אביב בבעלות יהודית, ושעד לא מזמן עמד בין המוסכים עץ הדרים אחד והעירייה העבירה אותו לפארק הירקון".

בהתבוננות על פרדסים תפסה את עינו של מרום תמונת ארגזי העץ של קטיף ההדרים, והיא שהיוותה השראה לתכנון הפרויקט. "ראינו לנגד עינינו את הכאוס במקום - קולאז' של המוסכים, בתי המלאכה הארעיים שעדיין ניכרים בשטח, את ההיסטוריה ואת הפרדס, והחלטנו ליצור אינטרפרטציה לארגזי התפוזים של אז בטיפולוגיה עירונית. לקחנו אחד לאחד את הצבעוניות ואת צורות הארגזים. זו הייתה הזדמנות עבורנו לייצר דופן ברחוב, שמספרת סיפור, ושיוצג מאוחר יותר בלובאים. בין הבניינים יהיו הלובאים ו'גינות כיס' עם צמחייה ובתי קפה, שמאפיינות את הבנייה האורבנית בין גורדי שחקים במרכז הערים. בעורף הפרויקט, בין שני הבניינים המרכזיים, יהיו שני גני ילדים, ותכננו גם חניון גדול וחדר כושר עם סקוילייטים עגולים שדרכם יראו את הבניינים".

. | צילום: גל מרום אדריכלים

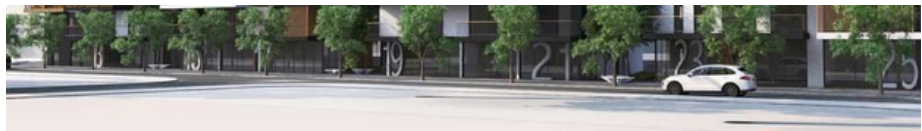

רעיון שלא בהכרח עובר בגרו | צילום: גל מרום אדריכלים

האינטרפרטציה לארגוני התפוזים של פעם, שבמסגרתה נסגרו המרפסות בדומה להם, לא תאמה לשום קטגוריה בהנחיות המרחביות של העירייה. המראה שלהן לא היה אחיד וחלקן הן מרפסות סגורות שאסורות בבנייה. מרום הציג בפני העירייה את החקירה האדריכלית שערך המשרד, וזו החליטה כי לאור איכותו האדריכלית של הפרויקט, הטיפולוגיה הצורנית מאושרת וכי בחזית מאושרים לסגירה 50 אחוז מהמרפסות. "חשיבה והתבוננות שאינה אדמיניסטרטיבית, ושעוברת כחוט השני בכל הפרויקטים שלנו, גרמה לעירייה לאשר רעיון שלא בהכרח 'עובר בגרון', קומבינציה בין הכאוס הקיים, העבר ופני העתיד", הוא מספר. בעתיד הוא מקווה, יישתלו במקום עצי הדרים, שיהלמו את ההיסטוריה.

מרום מודע לביקורות על הצבעים ה"לא קשורים", ה"דוגמאות לחיפוי בטמבורייה" או "עודפי החומרים" אך מבד אותן. "אמירה של דברים כאלה מכוונת לשפה של השכונה - כאוס קיים של מוסכים, מוסכי אופנועים, בתי מלאכה ופחונים, שלצידו יצרנו כאוס מטופל עם סיפור. כשלמדתי בבצלאל אמר לי המורה שלי ארטור גולדרייך ז"ל שכאשר נסיים בעתיד פרויקט, הוא כבר לא שלנו. אנחנו לא אמורים לשבת על כיסא במאי ברחוב ולספר מה עשינו. לא משנה מה אנשים חושבים ואומרים, הסיפור צריך להיות חזק מספיק כדי שכל אחד ייתן לו פרשנות משלו. יצרנו מתחם עם חזית שתורמת לעיר, פרויקט שמכבד את המקום בנפחיו, וטומן בחובו את סיפור הפרדס שהיה במקום. הסיפור והמחשבות מאחוריו מורכבים יותר מדוגמאות של טמבורייה".

הדמיה | צילום: גל מרום אדריכלים

. | צילום: גל מרום אדריכלים

. | צילום: גל מרום אדריכלים

לחצו כאן לוואטסאפ האדום של mako
שלחו לנו סרטונים, תמונות ודיווחים למספר: 050-9595067

שמעתם סיפור מעניין? נתקלתם באירוע שאנחנו חייבים לשמוע עליו? שלחו לנו הודעה יחד עם תמונות ו/או וידאו לוואטסאפ האדום ואנו נחזור אליכם בהקדם